

عنوان مقاله:

اثر مقابله درمانگری مادران بر پرخاشگری کودکان عقب مانده ذهنی آنان

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علیرضا آقاییوسفی - دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر مقابله درمانگری مادران کودکان عقب مانده ذهنی متوسط تا شدید بر فراوانی رفتارهای پرخاشگرانه کودکان عقب مانده ذهنی آن ها در شهر قم (سال ۱۳۸۸) بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه مادرانی که دارای کودک مبتلا به تاخیر ذهنی متوسط تا شدید هستند و فرزند عقب مانده ذهنی آنان با تشخیص تاخیر ذهنی متوسط تا شدید در یک مرکز توانبخشی تحت پوشش سازمان بهزیستی استان قم در سال ۱۳۸۸ به صورت روزانه نگهداری و آموزش داده می شوند، بود. نمونه آماری پژوهش نیز شامل ۴۰ نفر که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند، بود که در دو گروه ۲۰ نفری آزمایش و گواه به طور تصادفی تقسیم شدند. معیار ورود به گروه نمونه داشتن کودکان عقب مانده ذهنی متوسط تا شدید و قرار داشتن فرزند تحت پوشش سازمان بهزیستی قم و نیز قرار داشتن تحت آموزش در یک مرکز توانبخشی و نگهداری معین در شهر قم در سال ۱۳۸۸ بود. روش این پژوهش به دلیل غیرتصادفی بودن نمونه اصلی (انتخاب اعضای تحت پوشش یک مرکز معین نگهداری) و جایگزینی آزمودنی ها و اختصاص کاربردی آزمایشی به صورت تصادفی نیمه آزمایشی محسوب می شود. برای جمع آوری داده ها از فهرست محقق ساخته برای اندازه گیری فراوانی رفتارهای پرخاشگرانه استفاده شد. هم-چنین به مدت ۸ جلسه آیین نامه مقابله درمانگری (آقاییوسفی، ۱۳۷۸) درباره مادران این کودکان اجرا شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد. نتایج نشان دادند، مقابله درمانگری مادران، فراوانی رفتارهای پرخاشگرانه در کودکان عقب مانده ذهنی متوسط تا شدید آن ها را کاهش می دهد.

کلمات کلیدی:

مقابله درمانگری، کودکان عقب مانده ذهنی متوسط تا شدید، پرخاشگری، مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273630>

